

Mál nr. 286/2011
M og
Vátryggingafélagið V v. frítímaslysatryggingar

Kona datt niður stiga og slasaðist þ. 3.1.2010

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 12.7.2011 ásamt fylgiskjöllum 1-6
2. Bréf V dags. 20.7.2011

Málsatvik.

M var í heimsókn hjá vinafólki sínu og var að ganga niður stiga þegar hún hrasaði í efsta þrepi og féll niður stigann og slasaðist. M krefst bóta úr frítímaslysatryggingu sinni hjá V en V vill skerða bætur til V um helming vegna eigin sakar en M sattu sig ekki við það og er m.a. vísað til dóms Hæstaréttar nr. 303/2004 í því sambandi. Af hálfu M er því haldið fram að þó hún hafi verið undir áhrifum áfengis þá leiði það ekki sjálfkrafa til þess að um hún hafi valdið vátryggingaatburði af stórkostlegu gáleysi. V viðurkennir bótaskyldu en telur að M beri helming tjónsins vegna eigin sakar og vísar í grein 13.1. í vátryggingaskilmálum og 90 gr. laga um vátryggingasamningar nr. 30/2004 þar sem segir m.a. að verði vátryggingaatburður rakinn til stórkostlegs gáleysis vátryggðs losni félagið úr ábyrgð sinni í heild eða að hluta. V vísar í þessu sambandi til að M hafi verið undir verulegum áhrifum áfengis þegar slysið varð og ekkert bendi til að hægt sé að rekja misstig M og fall til utanaðkomandi áhrifa.

Álit.

Ágreiningur í málinu er ekki um bótaskyldu heldur hvort rétt sé að M beri hluta tjóns síns vegna eigin sakar þar sem hún hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi. Fyrir liggur að M var undir áhrifum áfengis þegar slysið varð. Þrátt fyrir það hefur ekki verið sýnt fram á að hún hafi hagað sér með þeim hætti eða ölvun M hafi verið slík, að um stórkostlegt gáleysi M hafi verið að ræða, sem réttlætt geti skerðingu bóta til hennar. M á því rétt á bótum án skerðingar úr frítímaslysatryggingu sinni hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á óskertum bótum úr frítímaslysatryggingu sinni hjá V.

Reykjavík 16.8. 2011.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.